

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg er fuldstændig enig i, at det er et problem. Men jeg har også den grundlæggende opfattelse, at det ikke er alle problemer, som det offentlige skal påtage sig et ansvar for at løse for folk. Vi må fastholde, at den enkelte selv har et ansvar. Hvis vi bare siger, at det offentlige tager ansvaret, når folk har problemer af den ene eller den anden art, medfører det et samfund, hvor vi i stigende grad tager ansvaret fra folk og overlader det til det offentlige. Det ville også være tilfældet i denne sammenhæng.

Men naturligvis er jeg enig i, at vi skal angribe de her problemstillinger, og derfor har jeg også i mit indlæg gennemgået en række af de tiltag, vi tager, ud over det rent lovgivningsmæssige, bl.a. informationsmæssige tiltag, for at folk skal blive bedre rustet til at træffe disse beslutninger.

Jeg kan ud over det, jeg sagde før, sige, at jeg har bedt Forbrugerstyrelsen om at undersøge kreditfinansieringsselskabernes adfærd over for kunderne, fordi jeg har indtryk af, at der på en lang række områder ikke sker den overholdelse af reglerne om ordentlig information til folk, inden de stifter gæld. Det kan ofte være årsagen, tror jeg, til, at folk begiver sig ud i en gældssituation, som de ikke kan overskue. De er simpelt hen ikke ordentligt informerede om f.eks. de årlige omkostninger i procent, når man tager gebyrer osv. med. Det er fuldstændig uacceptabelt, og det agter jeg at skride ind over for så effektivt, som det overhovedet er muligt.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Det sidste, ministeren nævner, synes jeg er rigtig godt, for der er ingen tvivl om, at vi ved at gå målrettet ind på et tidligere tidspunkt kan undgå, at folk f.eks. op mod jul måske tager nogle af de der meget, meget dyre lån til meget, meget høje renter, som er nærmest umulige at betale af. Fuld opbakning til det.

Når ministeren siger, at vi ikke bare må tage ansvaret fra folk, vil jeg gerne sige til ministeren, at det skal vi da så sandelig ikke, heller ikke når det gælder gældsspørgsmålet, men det, at vi som samfund tager ansvar for, at der er mennesker, der er endt i en håbløs økonomisk situation, der måske oven i købet blokerer for, at de kan komme ind på arbejdsmarkedet, er jo ikke det samme som at tage ansvaret fra folk. Det er

måske snarere som samfund at sige til en person: Du er endt i en ret ulykkelig situation, vi tager ikke ansvaret for det, men vi vil gerne som samfund være med til at rådgive dig, sådan at du selv kan bryde den situation, du er sat i.

Derfor undrer det mig, at ministeren i sit svar henviser til de planer, der er på gældssaneringsområdet, for det må da alt andet lige være bedre, at vi får skabt en ordentlig offentlig gældsrådgivning ...

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak.

Mette Frederiksen (S):

... sådan at gældssaneringen måske i færre tilfælde overhovedet ville være nødvendig.

Kl. 14.30

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Taletiden er udløbet for en hel del tid siden. Så er det ministeren.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg må bare gentage, at jeg mener, at rådgivning om folks problemer i forbindelse med gæld ikke kan være en offentlig opgave, der stilles gratis til rådighed. Det må være sådan, at vi stiller information og lovgivning til rådighed på en sådan måde, at familierne og den enkelte er rustet til selv at vurdere, om man skal optage gæld, og på hvilken måde man skal gøre det.

Man må så gå til private rådgivere, hvis det er således, at man har behov for rådgivning i forbindelse med afviklingen af sin gæld. Det vil typisk være noget, man går til sin bankforbindelse, til sit pengeinstitut om, men det kan selvfølgelig også være andre, man går til.

Vi kan ikke blive ved med i det her samfund at udvide det offentliges ansvar i forhold til borgerne på stadig flere områder; det er regeringen ikke tilhænger af. Regeringen er tilhænger af et samfund, hvor mennesker, familier selv har et ansvar og selv er i stand til at påtage sig det ansvar at træffe egne beslutninger, uden at det offentlige nødvendigvis skal medvirke.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Ministeren harcelererede i starten over, at der var en del forslag, der var blevet genfremsat. Han følte, at han skulle stå og gentage sig selv. Jeg vil